

Ensireppujen päivä

Oli lämmin ja aurinkoinen elokuun aamu, kun Värinautit Annu ja Unna astuivat ulos ovesta reput selässään. Annun reppu oli vihreä, jossa oli monta eri kokoista taskua. Unnan repussa oli kaunis kukka ja se oli vaaleankeltainen. Annu ja Unna lähtivät kiireen vilkkaan kohti Utin toria.

Heti Väritystiellä heitä vastaan tuli naapuri Vilma Oksanen. Hän kantoi selässään isoa reppua, jossa oli kauniita koristeluja. Utin huoltomies Onni Oleg kulki tiellä heidän edellään ja myös hänellä oli reppu käsissään.

Kuvituskujalla joukkoon liittyi Liisa ja Herkko Morin reppuineen. Kaikkienkadun kulmassa Annu ja Unna huomasivat, että torilla oli jo paljon väkeä. Ja niin oli myös reppuja.

Reppuja oli kaiken värisiä ja eri kokoisia. Osissa oli lippa, toisissa hihnoja, yksi oli täynnä taskuja, toinen täynnä vetoketjuja. Repuissa oli kukkia ja hyönteisiä, eläimiä ja jopa supersankareita. Suurin osa repuista oli Värinauteille tuttuja mutta pienimpien selässä olevat reput olivat paikalla nyt ensimmäistä kertaa. Oli elokuun ensimmäinen maanantai ja perinteeksi muodostunut Ensireppujen päivä. Joka vuosi sinä aamuna, kun koululaiset aloittivat arkisen aherruksensa Utin koulussa, kaikki uttilaiset laittoivat ensimmäisen oman reppunsa selkään ja lähtivät Utin torille toivottamaan kaikille värikästä kouluvuotta.

Siinä samassa uttilaiset reppuineen alkoivat muodostaa kunniakujaa kohti koulua niille, jotka kulkivat kohti koulua reput selässään nyt ensimmäistä kertaa.

